

1 Sygn. akt I Nc 534/22

1 **Postanowienie**

Dnia 25 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący sędzia Dorota Słowik

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2022 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. P. i G. S.

przeciwko M. W. i R. W.

o zapłatę

w przedmiocie skargi powodów na orzeczenie referendarza sądowego - postanowienie z dnia 14 stycznia 2022 r., wydane w sprawie sygn. akt I Nc 534/22

postanawia:

1. odmówić podjęcia zawieszzonego postępowania,
2. odmówić ustanowienia kuratora,
3. umorzyć postępowanie w sprawie,
4. utrzymać w mocy postanowienie referendarza sądowego z dnia 14 stycznia 2022 r. w zakresie pkt 4.

Sygn. akt I Nc 534/22

UZASADNIENIE

Treścią zarządzenia z dnia 17 maja 2021 r. (k. 43) zawiadomiono pełnomocnika powodów o fakcie nieodebrania pozwu i nakazu zapłaty przez pozwanych. Zgodnie z treścią pkt 2 zarządzenia doręczono powodom odpis pozwu wraz z nakazem zapłaty, zobowiązując jednocześnie do złożenia w terminie 2 miesięcy dowodu doręczenia pozwu i nakazu zapłaty pozwanym za pośrednictwem komornika sądowego, albo zwrotu pozwu i nakazu zapłaty i wskazania aktualnego adresu pozwanych lub dowodu, że pozwani przebywają pod adresem wskazanym w pozwie - pod rygorem zawieszenia postępowania.

Zobowiązanie pełnomocnik powodów odebrał w dniu 19 maja 2021 r. (e.p.o. k. 45).

Postanowieniem z dnia 4 października 2021 r., na skutek niewykonania przez powodów zobowiązania w postaci wskazania danych adresowych strony pozwanej i nie doręczenia odpisu nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu, referendarz sądowy tut. Sądu działając na mocy art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie.

Pismem z dnia 14 października 2021 r. powodowie wnieśli o podjęcie zawieszzonego postępowania, jednocześnie wnosząc o ustanowienie kuratora dla pozwanych nieznanymi z miejsca pobytu. Powodowie przedstawili postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w T. A. Ś. wydane w dniu 5 października 2021 r. w sprawie o sygn. akt (...), na mocy którego organ egzekucyjny zwrócił niedoręczoną korespondencję wnioskodawcy,

wskazując, iż miejsca zamieszkania adresatów nie ustalono. Komornik sądowy wskazał, iż adresaci nie zamieszkują pod wskazanym przez wnioskodawcę adresem, lokal zamieszkują nowi najemcy.

W dniu 14 stycznia 2022 r. referendarz sądowy orzekł o odmowie podjęcia zawieszono postępowania, odmowie ustanowienia kuratora oraz umorzeniu postępowania, jednocześnie orzekając o kosztach postępowania.

Powodowie dokonując zaskarżenia orzeczenia referendarza sądowego z dnia 14 stycznia 2022 r. wskazali, iż nie jest im znane żadne inne możliwe miejsce pobytu pozwanych i nie istnieją dalsze legalne metody ustalenia pod jakim adresem stale zamieszkują pozwani.

Na skutek rozpoznania skargi na orzeczenie referendarza z dnia 14 stycznia 2022 r., Sąd w dniu 25 maja 2022 r. orzekł o: odmowie podjęcia postępowania, odmowie ustanowienia kuratora, umorzeniu postępowania i utrzymaniu w mocy postanowienia referendarza sądowego z dnia 14 stycznia 2022 r. w zakresie pkt 4.

W ocenie Sądu skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 180 § 1 k.p.c. Sąd podejmuje postępowanie, gdy ustanie przyczyna zawieszenia. Tymczasem w niniejszej sprawie sytuacja taka nie ma miejsca, gdyż powodowie nadal nie wykonali zobowiązania Sądu umożliwiającego kontynuowanie postępowania, bowiem nie wskazali adresu zamieszkania pozwanych, nie doręczyli też korespondencji pozwany. W tym miejscu należy zaznaczyć, że strona powodowa nie podjęła żadnych czynności mających na celu ustalenie adresu pozwanych. Brak jest jakichkolwiek podstaw do uznania, że powodowie próbowali ustalić przedmiotowy adres, bowiem nie wykazano, by np. zwrócili się do właściwych instytucji o wskazanie danych adresowych pozwanych, czy zlecieli podjęcie takich czynności komornikowi. Poprzestanie przez powodów na czynnościach polegających na zwróceniu się do komornika o doręczenie korespondencji na wskazany adres, który okazał się nieaktualny, w ocenie Sądu jest niewystarczające. Komornik sądowy ustalił jedynie, iż pozwani nie zamieszkują pod wskazanym przez powodów adresem. Powodowie nie wykazali, by ustalenie danych adresowych pozwanych było niemożliwe. Nie podjęli w tym zakresie żadnych innych czynności, które wykazywałyby okoliczność niemożności ustalenia aktualnych danych adresowych pozwanych.

W związku z powyższym Sąd stwierdził, że powodowie nie usunęli przeszkody stanowiącej podstawę zawieszenia postępowania w niniejszej sprawie, a zatem nie ustała przyczyna zawieszenia postępowania.

Mając te okoliczności na uwadze, na podstawie wyżej powołanych przepisów prawa orzeczono jak w pkt 1. postanowienia.

Przepis art. 144 § 1 k.p.c. wskazuje, że przewodniczący ustanowi kuratora, jeżeli wnioskodawca uprawdopodobni, że miejsce pobytu strony nie jest znane.

Zgodnie z powszechnie przyjętym w orzecznictwie sądowym i doktrynie poglądem podmiot zgłaszający wniosek z art. 144 § 1 k.p.c. musi uprawdopodobnić, że nie jest znane miejsce pobytu strony. Niepopartego innymi argumentami twierdzenia żądającego ustanowienia kuratora, ponieważ nie jest znane miejsce pobytu pozwanego, nie można uznać za uprawdopodobnienie nieznanosti miejsca pobytu pozwanego (por. K. Korzan: Kurator w postępowaniu cywilnym, Warszawa 1966, s. 127). Wobec niewykazania przez powodów niemożności ustalenia aktualnych danych adresowych pozwanych, w ocenie Sądu brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku o ustanowienie kuratora, o czym orzeczono w pkt 2 orzeczenia.

Stosownie do treści przepisu art. 182 § 1 k.p.c., Sąd umorzy postępowanie zawieszono na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., jeżeli wniosek o podjęcie nie został zgłoszony w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania.

Z uwagi na powyższe, wobec upływu trzymiesięcznego terminu od daty zawieszenia postępowania i niewykonania zarządzenia Sądu oraz niewniesienia w sposób skuteczny wniosku o podjęcie zawieszono postępowania, orzeczono jak w pkt 3. postanowienia.

Treścią pkt 4 postanowienia orzeczono o utrzymaniu w mocy orzeczenia referendarza sądowego w zakresie pkt 4. O kosztach procesu orzeczono zgodnie z regułą wyrażoną w art. 98 kpc. Powód jako strona przegrywająca zobowiązany jest ponieść koszty procesu.